UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Pio papa [et] mar. Cap[itulum]. lxxxij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

ad eorum dominum remiſerunt: qui dei nutu ꝑ viā quā venerant: regreſſi ſunt. ¶ Poſt hec tertia die apparuit diabolus in ſpecie puelle viro dei dicēs: ꝙ puella venalis ī terrā egypti venerat: quam dominus ſuus ad aquam hauriēdam miſerat: que domū redire volens in via errauerat: ⁊ ad locū ipm̄ deuenerat: querens a ſancto viro manſionē. Quā cū ſanctus vti ſpecioſam iuuēculam licentiaret: puella allegabat: ꝙ eius negligentia faciliter a feris deuorari poſſet: et abbas de eius anima deo rationem redditurus eſſet: quod audiens paternianus ipſam quaſi ex cōſcientia intromiſit: cuius allectus pulchritudine tentari cepit: ſentiens xp̄o figmenta diaboli ignem accēdit: ⁊ ipm̄ in faciem puelle excuſſit: moxq; diabolus euanuit. ¶ Deinde venerūt ad eum ciues de oppido vris: ⁊ ipſum in ſuum epiſcopum conſtituerunt: qui in ipo epiſcopatu prefuit annis. xlij. ⁊ multa miracula oſtēdit: inter que ſaluiā ancillam dei: que annis. vij. ceca fuerat illuminauit: ⁊ claudum vnum erexit. Nouiſſime angelus domini ei apparuit: obitūq; ſuum poſt dies. xxx. futurum predixit: ⁊ ad vicum thanacum in fundo bathyganio iuſſit: vt accederet vbi ⁊ pauſaturus eſſet: ſignumq; vocationis ſue fumum de vico exiturum predixit: ⁊ ꝙ terra fuliginabit. Qui mox ad locum conſtitutum ꝓperauit: ⁊ ſignis ab angelo datis apparentibus: ipſe in pace quieuit ſexto idus iulij: ſepultus in ſuo epiſcopatu.

¶ De ſanctis Januario ⁊ ſocijs martyribus. Cap. lxxx.

JAnuarius: marinus: nabor: ⁊ felix apō aphricam paſſi ſunt: qui perſecutione vigente aduerſus xp̄ianos cum ſacrificare idolis recuſarent: a perſecutoribus decollati triūphum meruerūt obtinere martyrij. vi. idus iulij: vt ait ado ī martyr̄.

¶ De tranſlatione ſcti bn̄dicti. Cap. lxxxi.

TRāſlatio corporis ſancti benedicti abbatis: tp̄e cōſtātis imꝑatoris facta eſt: vt ait hugo floriaceñ. Cū em̄ monaſteriū mōtis caſſini: quod a beato benedicto edificatū fuerat: a longobardis deſtructū eſſet: corporaq; beatorū bn̄dicti ⁊ ſcholaſtice eius ſororis in eodē ſepulchro tumulata ibidem ſine vlla veneratione dimiſſa fuiſſent. Mimolinus abbas floriaceñ. diuina relatione premonitus: miſit aigulphum monachum ſuū ad predictum monaſteriū caſſineñ. vt inde corpus ſancti benedicti floriacum deferret. Quo tempore etiam ex vrbe cenomaneñ. quidam aduenerant ad corpus ſancte ſcholaſtice transferendum: qui aigulpho adheſerūt: donec romā inſimul peruenerunt. Cum autē aigulphus cauſam aduentus illorum didiciſſet. Ipſe xp̄o eiſdē cur venerat minime reuelaſſet: cogitauit vtrūq; corp⁹ habere poſſe. Dimiſſis ergo ſocijs rome: ipſe montem caſſinum feſtinus acceſſit: vbi nocte orans ſuper ſepulchrū ſanctorū lucē maximam conſpexit. Mane autē facto: effracto tumulo oſſa ſanctorum benedicti ⁊ ſcholaſtice in ſporta collegit: ⁊ aſportauit. Rediens autē in itinere ſocios dimiſſos inuenit: qui audito: ꝙ vtrunq; corpus haberet: corpus ab eo ſcholaſtice de gratia petierunt. Aigulphus autē hoc facere non poſſe reſpondit: niſi abbati ſuo iſtud placeret. Sicq; cenomanenſes ſecum vſq; floriacum venerunt: ⁊ a mimolino abbate corpus ſancte ſcholaſtice de gratia obtinerunt. ¶ Cū autē oſſa bn̄dicti ab oſſib⁹ ſcholaſtice aliter ſecernere neſcirēt: ſingula locula ꝑauerūt: ⁊ oſſa maiora in vno: ⁊ minora in alio: vti meli⁹ ei⁹ viſū fuerit ſegregatim poſuerūt: iudicātes ex arbitrio maiora maris: minora eē mulieris. Quo facto ipoꝝ iudiciū veꝝ fuiſſe: tali examine ꝓbauerunt. Nā corpus defuncti viri ſuꝑ oſſa: que putabāt eſſe ſcholaſtice: corp⁹ aūt defuncte femine ſuꝑ oſſa: que putabant eſſe benedicti poſuerunt. Et neutrum eoꝝ vitā recepit. Cū aūt ecōuerſo: corp⁹ viri ſuꝑ oſſa maris: corpuſq; femie ſuꝑ oſſa mulieris collocaſſent: ⁊ orationē premiſiſſent: vterq; mortuorū cōtinuo viu⁹ ſurrexit. Quo miracl'o oſſa vtriuſq; xp̄a cognita ſunt: cenomanenſes ergo ſecum ad ciuitatē ſuam tulerūt corpus virginis ⁊ floriacenſes monachi in loco ſuo ſepelierunt corpus abbatis. ¶ Sigibertus dicit: ꝙ penon⁹ ciuis nobilis ⁊ diues brixieñ. tempore Gregorij pape ſecundi caſſinū monaſteriū: qd̄ ānis. cx. deſtructū fuerat: de proprio reparauit. Anno. x. conſtātini. iiij. vt p̄fatus hugo ſcribit. Caſſineñ. monachi auctore karolo magno rege francorum a zacharia papa impetrarūt: vt eis corpus ſancti bn̄dicti a floriacenſibus redderet. Qui venientes floriacū: dum corpus leuare vellent: tali cecitate ꝑcuſſi ſunt: ꝙ ſe inuicē videre non poterant: nec a deo vſq; lumē eis reſtitutū eſt: donec intelligentes corpus ſanctum ibi quieſcere velle: id dimittere propoſuerunt. Facta eſt autem eius tranſlatio. v. idus Julij.

¶ De ſancto Pio papa ⁊ mar. Cap. lxxxij.

PIus papa et marty: natione italus de ciuitate aquileia ex patre rufino: igino pape ī ep̄atu romano ſucceſſit: ⁊ ſedit ānos. ij. menſes. iiij. dies. xxi. Hic conſtituit hereticum ex iudeorū hereſi venientem ſuſcipi ⁊ baptizari: ⁊ conſtitutū de

eccleſia fecit. Sub eius epiſcopatu hermes librum compoſuit: in quo mādatum continetur: quod ei precepit angelus domini: cum ad eum venit in habitu paſtoris: ⁊ precepit ei: vt ſanctū paſcha die dominico celebraretur. Quod ⁊ ipſe pius epiſcopus conſtituit. Hic fecit ordinationes .v. per mēſem decembrium preſbyteros .x. diacones .xxi. ⁊ ep̄os per diuerſa loca .xij. Sub eius etiam tempore rome due ſacratiſſime germane virgines claruerunt: ſcꝫ potentiana ⁊ praxedis qui etiam ſub perſecutione Antonini et marci martyrij gloriam adeptus eſt. Et ſepultus eſt cum fratribus ſuis iuxta corpus beati petri in vaticano .v. idus Iulij. Et ceſſauit epiſcopatus dies .xiiij.

¶ De ſanctis Eulogio ⁊ ſocijs martyribus. Cap. lxxxiij.

Eulogius cū alijs tribus martyres apud conſtantinopolim paſſi ſunt. Quorum dies triūphi recolitur .v. idus Iulij: vt ex martylogio adonis ſcriptum habetur.

¶ De ſancto eulogio preſbytero ⁊ confeſſore. Cap. lxxxiiij.

Eulogius preſbyter alexādrin⁹: vt ait hieronymus: ⁊ heraclides cogitationes hominū a deo ipſi reuelatas cognoſcebat: quoſdāꝙ euchariſtiam ſumere volētes a communione ſacra remouebat: eiſꝙ peccata ſua ſecreti⁹ reuelabat: ⁊ ſic illos ad penitentiam prouocabat. Hic dei amore elephantioſum quēdam omni tempore vite ſue fouere promiſit. Quem dū annis .xv. ſedule confouiſſet ille diabolo procurante ingratus beneficij in eulogio cōuitia importabilia inferebat. Cum autē eulogius hinc propter votum emiſſum: hinc propter infirmi importunitatem perplexus maneret. Antoniū abbatem vna cum leproſo adijt conſulendum. Qui cum ad monaſterium macarij deueniſſet: repperit ⁊ illuc antonium attigiſſe. Qui ab eo aduocatus ⁊ ſuper patina: ac perſeuerantia doctus: infirmus quoꝙ ab eodem antonio ad gratitudinem eſt prouocatus: vnde ambo ipſi ſedato ſcandalo adinuicem perſeuerantes manſerunt: et ad cellam ſuam redeūtes poſt dies quadraginta. Eulogius inde poſt triduum ⁊ leproſus ſpiritum tradiderunt. Feſtum autem eulogij agitur quinto idus Iulij. Hec Heraclides et in vitis patrum.

¶ De ſanctis Ianuario ⁊ Pelagia martyribus. Cap. lxxxv.

Ianuari⁹ et Pelagia martyres apud minorem armeniam in ciuitate nicopoli paſſi ſunt. Qui tēpore perſecutionis pro confeſſione nominis xp̄i ſub licinio imperatore primo: in equuleo leuati ⁊ diutius torti. Deinde vngulis crudeliter lacerati: ac demū in carcere victi teſtarūꝙ fragminibus diebus .iiij. cruciati glorioſum martyriū impleuerūt .v. idus Iulij: vt dicit ado.

¶ De ſanctis Hermacora ep̄o et Fortunato mar. Cap. lxxxvi.

Hermacoras ep̄s ⁊ Fortunat⁹ archidiacon⁹ martyres apud vrbem aquileiam paſſi ſunt. Imperante nerone ſub preſide ſeuaſto. Cum enim beatus Marcus euangeliſta apud eandem vrbem a beato petro apoſtolo directus multo tēpore predicaſſet: ⁊ ad magiſtrū reuiſendum accedere vellet. Hermacoram ciuem aquileieñ. eius diſcipulum a populo in epiſcopum electum romam ſecum adduxit: quem beatus petrus loco marci aquileie epiſcopum conſecrauit: ⁊ ad ipſum eccleſiā gubernandam deſtinauit. Marcum v̄o alexandriam miſit: vt hec omnia dicta ſunt ſupra in paſſione ſancti marci .viij. kalē. maij. Igitur beatus hermacoras aquileiam veniens eccleſiam ſuā feliciter gubernauit: ⁊ plures ſacerdotes ⁊ leuitas ordinauit. Inter quos fortunatum quendā eius archidiaconem cōſtituit. Ipſe autem verbum domini iugiter predicabat: et miraculorum inſignium gloria clarebat. Nam ⁊ cecos illuminabat: ⁊ egros quoſcūꝙ ſanabat: ⁊ obſeſſos a demonibus liberabat: vnde ⁊ infinitū ex multis ciuitatibus ad ſe cōcurrentē populum conuertebat. ¶ Cum autem ſeuaſtus quidam preſes ciuitatem aquileie ingreſſus eſſet: pontifices idolorum accuſauerunt. Hermacoram epiſcopum: ꝙ templa deorum deſtrueret: ⁊ populum ab eorum cultura ſubtraheret. Quem p̄ſes cōprehendi iuſſit ⁊ ſibi preſentari. Cui cū preſes ſuaderet: vt deos coleret ⁊ a xp̄i predicatione ceſſaret. Reſpondit hermacoras: ꝙ ex iuſſione dei ordinatus epiſcopus non poſſet quieſcere a predicatione chriſti: vt a diabolo detentos reuocaret ad regnum domini: Cunꝙ in confeſſione nominis chriſti conſtanter p̄ſtiteret. Iuſſit illum preſes extendi ⁊ neruis crudis diutius cedi. Et cum ſanctus martyr in his gratias ageret: ⁊ preſidis tormenta derideret: fecit eū in equuleo ſuſpendi: et pectus eius vnguibus radi: poſtea precepit laminas ferreas canden-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN